

PROPOSITUM (2) *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w propozycyja).

sg N propositum (1). ◇ A propositum (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zamiar, postanowienie, przedsięwzięcie [czyje] [propositum – umyślenie, przed się wzięcie Mącz 311d; – przedsięwzięcie Calep; koniec spraw, przedsięwzięcie, zmierzanie myślą do czego, umysł; postanowienie umysłu, abo na umyśle, abo u siebie – propositum Cn] (1) : Boć to każdy łzczelliwy/ kthory co w iákicy łpráwie łwoiey bacznie á roftropnie poczyna/ á propofitum łwe łłufznie pokázuie MycPrz II Av; [Myśliłem tedy/ [...] cokolwiek zacnego/ pożytecznego/ potrzebnego/ iáko to miánowicie [przełóżyć] cáłego Iozefá/ Liwiufzá/ Iuliufzá Cełárzá/ hifstoriki łławne/ ieślilych z tyle czáfu kiedy mieć mogł/ y zdáłoby fię teź to moie propofitum infzym BusLic A2v].*

2. *Pragnienie, chęć [czyje, aby] (1) : Gdy teź zálię przełózeni łkromnošci w pánowániu przed oczymá łwoiemi nie máia/ ále ich tylko ieft propofitum to/ áby *infinito imperio vterentur, nullifque legibus astricto*, bywa im to ku wielkiemu á znácznemu vpadkowi. Phil M2.*

Synonimy: 1. postanowienie, przedsięwzięcie, umyślenie, zamierzenie; 2. chęć, požądanie, pragnienie.

Cf [PROPOZYT]

MPi